

Cuvântul care zidește

FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”

Anul IV Nr. 35 (184) - 31 august 2014

DUMINICA A XII-A DUPĂ RUSALII

Tânărul bogat

Așezarea în raclă a cinstitudinii brâu
al Maicii Domnului;

Sf. Mc. Andrei, Iraclie, Faust și Mina

Evangelia Duminicii a XII-a după Rusalii prezintă întâlnirea dintre un tânăr bogat și Mântuitorul Iisus Hristos, evidențiind o mulțime de învățături duhovnicești pentru viața noastră creștină. Tânărul bogat din Evangelia după Sfântul Evanghelist Matei reprezintă pe omul care, deși are o situație materială bună, deși este corect din punct de vedere moral și religios, caută totuși ceva mai mult decât poate să-i ofere averea materială.

Când aude Mântuitorul Iisus Hristos ce preocupare are acest tânăr, și anume „Ce bine să fac ca să am viața veșnică?” (Matei 19, 16) sau în Evangelia după Marcu „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică” (Marcu 10, 17), Hristos Domnul îi răspunde: „De vrei să intri în viață, păzește poruncile” (cf. Matei 19, 17).

Atunci tânărul a întrebat: „Care?”. Iar Mântuitorul Iisus Hristos răspunde citând poruncile principale din Vechiul Testament, și anume: „Să nu ucizi, să nu faci desfrânare, să nu furi, să nu mărturisești strâmb; Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 19, 18-19). Această din urmă poruncă a adăugat-o Mântuitorul Iisus Hristos la poruncile cunoscute. Atunci tânărul I-a răspuns: „Toate acestea le-am păzit din copilăria mea” (Matei 19, 20), se spune în Evangelia după Matei, iar în cea după Marcu: „Acestea toate le-am păzit din tinerețile mele” (Marcu 10, 20). Auzind că el a păzit încă din copilărie toate aceste porunci, Mântuitorul îi spune: „Dacă voiești să fii desăvârșit, du-te, vinde averea ta, dă-o săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea, vino și urmează-Mi” (Matei 19, 21). La auzul acestui sfat pe care l-a dat Mântuitorul unui tânăr bogat care împlinise în viața lui poruncile din Vechiul Testament, tânărul „a plecat întristat, căci avea multe averi” (cf. Matei 18, 22), spune Evangelia. El n-a mai

CE SĂ FAC CA SĂ MOȘTENESC VIAȚA VEȘNICĂ?

întrebat nimic, n-a mai răspuns nimic, nu s-a explicat, ci a plecat. A plecat întristat. Iar Mântuitorul Iisus Hristos îi respectă tăcerea și întristarea lui. Nu-l consolează și nu schimbă sfatul dat lui, pentru că Iisus i-a dat sfatul cel bun, chiar dacă tânărul bogat nu-l putea împlini imediat, ci după o luptă interioară cu el însuși.

Atașarea de bogății face anevoioasă mântuirea

După plecarea acestui tânăr bogat, evlavios și moral, dar totuși neputincios în a împlini sfatul pe care l-a primit, Iisus S-a întors către ucenici și le-a zis: „Adevărat zic vouă, că un bogat cu greu va intra în Împărăția cerurilor. Și iarăși zic vouă, că mai lesne este să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre un bogat în Împărăția lui Dumnezeu” (Matei 19, 23-24). Prin cămilă poate fi înțeles animalul respectiv sau, prin asemănarea termenilor în limba greacă, poate fi înțeleasă o funie: „Mai ușor trece funia prin urechile acului decât să intre bogatul în Împărăția cerurilor”.

Mirați sau uimiți de aceste cuvinte ale lui Iisus, ucenicii Săi L-au întrebat,

zicând: „Cine poate să se mântuiască?” (Matei 19, 25). Iar El i-a privit în față. Amănuntul acesta pe care îl evidențiază Evangelia, și anume că Iisus nu doar le-a vorbit, ci i-a privit în față, este foarte important. Prin privirea Sa direct în fața ucenicilor, El a voit să fixeze și mai mult în sufletele lor adevărul învățăturii pe care îl rostește prin următoarele cuvinte: „La oameni aceasta e cu neputință, la Dumnezeu însă toate sunt cu putință” (Matei 19, 26). Când i-a privit pe ucenici în față, Mântuitorul Iisus Hristos a privit și în viitorul acestui tânăr care a primit invitația de a deveni și el ucenic al lui Hristos, pentru că i-a zis: „Vinde averea ta... și vino și urmează-Mi” (Matei 19, 21), adică vino și te fă ucenic al Meu.

Evangelia se termină cu o constatare a dificultății intrării celor bogați în Împărăția cerurilor, dar și cu speranță dată de Mântuitorul Iisus Hristos, și anume că adesea ceea ce este cu neputință pentru oameni devine posibilă când ei primesc ajutorul lui Dumnezeu. Sufletul omului nu se poate mulțumi doar cu bunurile pământești.

În primul rând învățăm de la acest tânăr bogat, evlavios și moral că totuși omul, chiar dacă are o situație materială asigurată în lumea aceasta, bunurile materiale limitate și trecătoare nu pot niciodată să-i dea sentimentul împlinirii, al desăvârșirii și nici arvuna vieții veșnice, pentru că sufletul omului, creat după chipul lui Dumnezeu Cel veșnic și nesfârșit, este în căutare permanentă a lui Dumnezeu Cel veșnic și nesfârșit, Cel netrecător și nelimitat. E atât de mare sufletul omului, încât nimic din lumea aceasta materială nu-l poate mulțumi pe deplin, nimic din ceea ce este trecător pe pământ nu poate răspunde dorinței lui de viață veșnică. Nimic din ceea ce este limitat nu poate corespunde dorinței lui de iubire nelimitată. Numai Dumnezeu Cel veșnic și nesfârșit în iubirea Sa poate umple sufletul omului cu viață și iubire veșnică. Aceasta este adâncimea căutării existențiale din întrebarea tânărului evlavios și bogat: „Ce bine să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Întrebarea lui era cea mai frumoasă întrebare, nu numai pentru un tânăr, ci pentru orice om. Sfântul Ioan Gură de Aur confirmă această frumusețe unică a întrebării tânărului: „Ce bine să fac ca să moștenesc viața veșnică?” când zice: „Ce folos avem de viața aceasta trecătoare, dacă în timpul ei nu căutăm viața veșnică netrecătoare?” O mulțime de tineri astăzi sunt preocupați cum să-și facă o carieră, cum să-și construiască sau să-și cumpere o casă, cum să-și întemeieze o familie trainică, cum să-și asigure o situație materială bună pentru un trai decent. Puțini însă sunt tinerii care își pun întrebarea: „Ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Aceștia puțini sunt tinerii credincioși care știu că mai întâi trebuie să caute Împărăția lui Dumnezeu, iar celelalte se vor adăuga ca binecuvântare de la Dumnezeu în viața lor. De aceea, în Evanghelia după Sfântul Evangelist Marcu, în capitolul X, după ce tânărul bogat I-a spus lui Iisus: „Toate aceste porunci le-am păzit din tinerețile mele” (Marcu 10, 20), „Iisus l-a privit cu dragoste” (cf. Marcu 10, 21). A privit cu drag căutarea lui sinceră, adică dorința lui de-a dobândi viața veșnică.

Nu este suficient să nu săvârșești răul, ci trebuie să faci mult bine

Din Evanghelia de astăzi mai învățăm un alt adevăr fundamental: că nu este suficient să fii evlavios și credincios, nu e suficient să fii corect în comportamentul tău moral față de oameni, nu e suficient să nu ucizi, să nu desfrânezi, să nu furi, să nu minți sau să nu înșeli, să nu mărturisești strâmb. Nu este suficient să te abții de la rău, ci trebuie să faci

și mult bine ca să fii desăvârșit. Iar cel mai mare bine pe care-l putea săvârși acest tânăr bogat față de aproapele său era ajutorarea săracilor, milostenia față de ei. Tânărul bogat era un om moral și evlavios, dar zgârcit. Bogatul evlavios și corect din punct de vedere moral era totuși în adâncul inimii un om zgârcit, prea mult înrobit de avuție și prea puțin darnic. Iar Mântuitorul Iisus Hristos vrea să îi spună tânărului bogat că va fi desăvârșit numai când va fi și milostiv sau darnic. Din Evanghelia se constată dificultatea omului de a se dezlipi de avuțiile sale limitate și trecătoare, pentru a dobândi daruri cerești netrecătoare, de a renunța la ceva material și trecător, pentru a se uni cu Cineva netrecător, cu Dumnezeu Însuși. Deci, Hristos Domnul ne arată că nu ne putem mântui numai prin evlavie dacă nu suntem și milostivi, mai ales dacă avem multe bunuri materiale. Când nu posedăm bunuri materiale sau bani, milostenia noastră se poate arăta prin cuvântul bun, prin fapta bună, prin sfătuirea bună și mai ales prin rugăciunea pentru altul. Însă, când avem bogății materiale, milostenia se arată mai ales ajutându-i pe cei săraci. De aceea, Biserica nu a dezvoltat în istorie numai Liturgia, ci și Filantropia, adică ajutorarea celor nevoiași atât duhovnicește, cât și material. Tânărul bogat primește de la Iisus sfatul de a renunța la ceea ce are în jurul lui pentru a dobândi comoară în inima lui și în ceruri. De fapt, toate lucrurile materiale se adună în jurul nostru, dar fapta bună se imprimă în sufletul nostru ca o lumină pe care o purtăm cu noi în veșnicie. De aceea, Iisus îi cere tânărului

bogat să renunțe la ceva și să urmeze pe Cineva. „Urmează-Mi Mie” înseamnă intră în legătură de iubire veșnică cu Dumnezeu Care arată oamenilor iubirea și bunătatea Sa în Hristos Cel Bun și Milostiv. Vedem aici prefigurarea tainei Bisericii. „Urmează-Mi Mie” înseamnă fă-te ucenic al Meu, intră în comuniune cu Mine și în comunitatea celor care Mă urmează. Mântuitorul îl îndeamnă pe tânăr, de fapt, să devină creștin, împreună cu ucenicii Săi Apostoli. Ca să fii desăvârșit, trebuie să fii următor lui Hristos, să fii în legătură vie cu Persoana Lui și să fii milostiv ca El, pentru că El este bogăția cea veșnică, nelimitată și netrecătoare. „Aceasta este viața veșnică: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis” (Ioan 17, 3).

Din Evanghelia de astăzi vedem și faptul că nu este ușoară dobândirea desăvârșirii, că schimbarea în bine înseamnă o luptă cu noi înșine, adesea cu multă întristare. Uneori ne întristăm când Hristos prin Evanghelia ne cheamă să ne schimbăm viața în bine, să dărâmăm idolii lăcomiei și mândriei ascuși în inima noastră și să lăsăm în locul lor să vină lumina și iubirea lui Hristos Cel milostiv. Dar toate sunt cu putință celui care caută sincer viața veșnică și cere ajutorul sau harul lui Hristos.

Să ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute ca prin harul Său să devenim tot mai milostivi, spre slava Preasfintei Treimi și spre a noastră mântuire. Amin! ❖

*Sursa – Preafericitul Patriarh Daniel
- Predică la Duminica a XII-a după
Rusalii. Fragmente*

Așezarea în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului

Sotia împăratului Leon cel înțelept (886-911), împărăteasa Zoe, suferea de o boală gravă, incurabilă, însă, într-o noapte, prin vedenie dumnezeiască, a aflat că dacă se va atinge de Brăul Maicii Domnului se va vindeca.

In Constantinopol, într-o biserică închinată Sfintei Fecioare Maria, se afla un veșmânt și Brăul Născătoarei de Dumnezeu, așezate la loc de cinste într-o raclă de aur, aduse de la Ierusalim în timpul împăratului Arcadius (395-408).

La rugămintea Împăratului Leon, Patriarhul Constantinopolului a luat brăul Maicii Domnului, și, înconjurat de un sobor de preoți, a mers la curtea împărătească unde s-au rugat pentru tămăduirea împărătesei. Aceasta s-a închinat și a adus cinstire Brăului Maicii Domnului și atingându-se de acesta s-a vindecat. În urma minunii

au așezat Brăul Maicii Domnului înapoi în raclă și au rânduit prăznuirea acestei minuni spre lauda Maicii Domnului. ❖

Prezență românească la sărbătoarea de pe Tabor

Patriarhia Ierusalimului a sărbătorit marți, 19 august, Schimbarea la Față a Domnului după calendarul ierusalimitean. La Sfânta Liturghie săvârșită de Prefericitul Părinte Teofil, Patriarhul Ierusalimului, înconjurat de un sobor de peste 100 de slujitori, la mănăstirea ortodoxă greacă de pe Muntele Tabor, a participat și părintele arhimandrit Timotei Aioanei, superiorul Așezămintelor Românești de la Ierusalim, Iordan și Ierihon, informează ziarul Lumina.

Anul acesta sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului, prăznuită pe 19 august după calendarul ierusalimitean, a adunat la

mănăstirea ortodoxă a Patriarhiei Ierusalimului de pe muntele Tabor numeroși credincioși din majoritatea țărilor ortodoxe, pelerini și închinători. Sfânta Liturghie a fost oficiată de Preafericitul Teofil, Patriarhul Ierusalimului, înconjurat de un sobor de peste 100 de slujitori: ierarhi, preoți și diaconi din Patriarhia Ierusalimului, Biserica Ortodoxă Rusă, Biserica Ortodoxă Română și Biserica Ortodoxă a Greciei. La Sfânta Liturghie au slujit 10 preoți români între care s-a aflat și părintele arhimandrit Timotei Aioanei,

superiorul Așezămintelor Românești de la Ierusalim, Iordan și Ierihon. „Sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului prăznuită la mănăstirea ortodoxă grecească de pe muntele Tabor din Țara Sfântă a adunat o mulțime de credincioși din aproape toate țările ortodoxe. Slujba a fost săvârșită de Patriarhul Ierusalimului, Preafericitul Teofil, înconjurat de mai mulți ierarhi, între ei aflându-se și secretarul Sfântului Sinod al Patriarhiei Ierusalimului, Arhiepiscopul Aristarh de Constantina, și aproximativ 100 de preoți, între ei aflându-se și 10 clerici români din diferite zone ale țării noastre”, a spus părintele arhimandrit Timotei Aioanei.

Așa cum este tradiția, în ajunul sărbătorii a fost săvârșită slujba Privegherii, iar anul acesta la Sfânta Liturghie, Evanghelia, Crezul și Rugăciunea „Tatăl Nostru” au fost rostite în patru limbi. „Privegherea pentru sărbătoarea Schimbării la Față de pe Muntele Tabor a început luni noaptea de la ora 22:00 și s-a terminat în ziua praznicului, spre dimineață. A urmat apoi Sfânta Liturghie în cadrul căreia s-au rostit Evanghelia, Crezul și rugăciunea «Tatăl Nostru», în greacă, arabă, rusă și română. Către sfârșitul slujbei, în mod minunat Muntele Tabor a fost învăluit de un nor care a lăsat și rouă binecuvântată. Această minune are loc în fiecare an de sărbătoarea Schimbării la Față pe Muntele Tabor”, a explicat părintele Timotei Aioanei. ❖

Sursa – basilica.ro

Sfântul Cuvios Dionisie Exiguul, întemeietorul erei creștine

S-a născut în Scythia Minor, Dobrogea de astăzi, în jurul anului 465. A intrat într-o mănăstire dobrogeană încă din copilărie, dar datorită formației sale duhovnicești și teologice deosebite, a fost chemat la Roma de Papa Ghelesie (492-496).

Aici a fost închinoviat la Mănăstirea „Sfânta Anastasia”, ctitoria Sfântului Împărat Constantin cel Mare. A primit însărcinarea de a se ocupa de arhiva Cancelariei Pontificale, reorganizând-o și devenind noul ei fondator. Despre smeritul monah străromân, Casiodor oferă o caracterizare de o frumusețe greu egalabilă: „A fost în zilele noastre călugărul Dionisie, scit de neam, dar după caracter cu totul roman, foarte învățat în amândouă limbile, dovedind prin faptele sale echilibrul sufletesc pe care îl învățase în Cărțile Domnului. A cercetat Scripturile cu o râvnă atât de mare și le-a înțeles astfel încât ori de unde ar fi fost întrebat avea răspunsul pregătit, dându-l fără nici o întârziere. (...) În el era multă simplitate împreună cu înțelepciune, smerenie împreună cu învățătură, moderație împreună cu talentul de a vorbi, încât se socotea un nimic, sau unul dintre cei din urmă slujitori, deși era vrednic,

fără îndoială, de societatea regilor. (...) El se folosea cu o pricepere atât de mare de latină și de greacă, încât orice cărți grecești lua în mâini, le traducea fără

poticnire în latinește și, la fel, pe cele latinești le citea pe grecește, încât credeai că aceasta este scrisă așa cum pronunța gura lui cu o iuțeală nestăvilă. Este lung să spun cu de-amănuntul toate despre acel bărbat care între celelalte virtuți este dovedit că a avut și acest lucru admirabil, anume că deși se dăruise lui Dumnezeu în întregime, nu refuza să ia parte la întâlniri cu oameni de lume. Era de o castitate rară, deși vedea zilnic soțiile altora; blând, deși mânat de firea pătimașă a celor mânoși”.

Sfârșitul vieții a fost în anul 545 în localitatea italiană Vivarium. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în ședința din 8 iulie 2008 l-a trecut în rândul Sfinților cu data de prăznuire 1 septembrie.

Toată lumea este de acord că realizarea cea mai importantă a Sfântului Dionisie Exiguul este datarea cronologiei creștine începând cu Nașterea Domnului și Mântuitorului Iisus Hristos. ❖

Sursa – basilica.ro

PELERINAJ ÎN ȚARA SFÂNTĂ

Părintele Dinu Pompiliu va însoți în perioada 6-14 octombrie un grup de pelerini în Israel pe urmele Mântuitorului și în Sinai, unde Moise a primit Tablele Legii. Preț: 850 Euro. Informații și înscriere la cancelaria bisericii.

Despre pocăință și rugăciune

la și tu aminte, frate! Când vezi că te lovește și te supără o nenorocire la care nu te așteptai, nu alerga la oameni, nu umbra după ajutor omenesc, ci lasă la o parte pe toți și aleargă cu mintea la Doctorul sufletelor. Numai Cel ce a plăsmuit inimile noastre deosebi și cunoaște toate lucrurile noastre, numai Acela poate vindeca inima; El poate să intre în conștiința noastră, să ne atingă inima și să ne mângâie sufletul.

Dacă nu ne mângâie El inimile, mângâierile omenești sunt zadarnice și fără de folos; după cum, iarăși, când ne mângâie Dumnezeu, nu ne poate vătăma nimeni, de ne-ar necăji mii și mii de oameni. Când Dumnezeu întărește inima, nimeni n-o poate clătina.

Știind acestea, iubitorilor, să alergăm totdeauna la Dumnezeu, Care vrea și poate să ne scape de necazuri și nenorociri. Când e vorba să rugăm pe oameni, trebuie neapărat să dăm mai întâi ochii cu portarii lor, să rugăm pe favoriții și pe lingușitorii lor, să batem cale lungă; dar când e vorba să rugăm pe Dumnezeu, nimic din toate acestea; pe Dumnezeu îl rugăm fără mijlocitori, fără bani; El ne ascultă rugămintea fără cheltuieli.

E de-ajuns numai să strigăm din inimă și să vărsăm lacrimi, ca să intrăm îndată la Dumnezeu și să-L atragem spre milă. Când rugăm pe un om, de multe ori ne temem ca nu cumva să fie de față un dușman sau unul dintre potrivnicii noștri, să audă cererea noastră și să înfățișeze spusele noastre altfel

și să strice dreptatea. Când însă rogi pe Dumnezeu nu poți bănui nimic din acestea.

Dumnezeu ne spune: „Când vrei să Mă rogi, vino singur la Mine, fără să fie cineva de față, strigă cu inima, fără să miști buzele!”. „Intră, spune Hristos, în camera ta! Închide ușa și te roagă Tatălui tău întru ascuns; și Tatăl tău. Care vede întru ascuns, îți va răsplăti la arătare”.

Vezi ce cinste covârșitoare? Dumne-zeu îți spune: „Când Mă rogi, să nu te vadă nimeni! Dar când te cinstesc Eu, aduc martoră întreaga lume pentru binefacerea ce-ți fac.”

Să ne convingă aceste cuvinte să nu ne rugăm de ochii lumii, nici împotriva dușmanilor noștri și nici să-L învățăm pe Dumnezeu cum să ne ajute.

Dacă apărătorilor și avocaților le spunem numai pricina pentru care ne judecăm și lășăm pe seama lor chipul apărării, să rânduiescă ei lucrurile noastre cum vor, apoi cu mult mai mult trebuie să facem asta cu Dumnezeu. I-ai spus Lui pricina ta? I-ai spus ce ai pățit? Nu-I mai spune cum să te ajute! Dumnezeu știe bine folosul tău. Sunt mulți oameni care pun în rugăciunile lor mii de cereri, spunând: „Doamne, dă-mi sănătate trupului, îndoiește-mi averile, pedepsește pe dușmanul meu!”, cereri pline de multă nesocotință. Trebuie să lași la o parte toate aceste cereri și să te rogi lui Dumnezeu așa cum s-a rugat vameșul: „Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului!”, și Dumnezeu știe cum să te ajute. „Căutați, spune Domnul, mai întâi împărăția lui Dumnezeu, și toate acestea se vor adăuga vouă”.

Așadar, iubitorilor, așa să filozofăm: să ne rugăm cu durere în suflet și cu smerenie, bătându-ne pieptul ca și vameșul și vom dobândi ceea ce cerem; dar dacă ne rugăm plini de mânie și de furie, Dumnezeu se va scârbi de noi și ne va urî. Să ne zdrobim dar inima, să ne smerim sufletele; să ne rugăm și pentru noi, dar și pentru dușmanii noștri.

Dacă vrei să îndupleci pe Judecător ca să vină în ajutorul sufletului tău și să-L faci să fie de partea ta, nu-L ruga niciodată împotriva dușmanului tău. Așa este felul de judecată al Judecătorului nostru.

Face dreptate și împlinește cererile acelor care se roagă pentru dușmani, care nu se poartă în suflet dor de răzbunare, care nu se ridică împotriva dușmanilor lor. Și cu cât se roagă mai mult lui Dumnezeu așa, cu atât Dumnezeu îi pedepsește mai cumplit pe dușmanii lor, dacă ei nu se lasă de răutățile lor, dacă nu se pocăiesc.

Căutați, iubitorilor, să nu vă necăjiți îndată și să nu vă supărați când vă ocărăște cineva, ci, filozofând, să mulțumiți, așteptând ajutorul Domnului. N-ar putea oare Dumnezeu să ne dea cele bune înainte de a-L ruga? N-ar putea oare să ne dăruiască o viață lipsită de dureri și fără de necazuri? Da, dar n-o face, din dragoste pentru noi.

- Dar pentru ce îngăduie să avem necazuri și nu ne scapă iute de necaz?

- Pentru ca noi să stăruim, cerându-I sprijinul Lui, ca să alergăm la El și să-L chemăm mereu în ajutor. Dumnezeu trimite peste noi dureri trupești, lipsă de roade, foamete, pentru ca, siliți de aceste strămtorări, să stăm totdeauna cu ochii ațintiți spre El și așa, datorită unor necazuri trecătoare, să moștenim viața cea netrecătoare.

Suntem deci datori ca și pentru necazuri să-I mulțumim lui Dumnezeu, Care pe multe căi ne vindecă și ne mântuie sufletul. ❖

Sfântul Ioan Gură de Aur – Omilia a patra din „Omilia despre pocăință”.
Fragment

Păstorul strigă durerea turmei din Irak

În ultimele zile, 100.000 de creștini au fost nevoiți să plece din localități din nordul Irakului, ocupate de Statul Islamic. Numai din orașul irakian Qaraqosh, inima civilizației creștine din regiunea Ninive, cele 1.700 de familii creștine au fost puse să aleagă: să se convertească la islam sau să părăsească orașul. Majoritatea au ales să plece, luând cale Kurdistanului vecin – țară islamică dar care, în ultimele zile, s-a arătat solidară cu creștinii din Irak.

In acest context, Louis Sako, Patriarhul Bisericii Caldeene a trimis un mesaj fraților creștini din întreaga lume, prin care ne aduce la cunoștință starea din Irak: „Este un dezastru umanitar. Bisericele din orașele ocupate au fost sparte, iar

crucile au fost date jos de pe acoperișuri, 1.500 de manuscrise au fost arse, creștinii crucificați... Mai mulți creștini din orașele Alep și Rakka au fost crucificați în ultimele luni de jihadiștii care dețin controlul în zonă. La Alep, nouă oameni acuzați de părăsirea credinței islamice au fost răstigniți în public. Unul dintre ei a reușit să supraviețuiască, după ce a fost crucificat pentru opt ore. Trupurile altor creștini au fost lăsate în piața principală a orașului timp de trei zile, pentru ca locuitorii să afle că Statul Islamic deține puterea și trebuie să se convertească sau să plătească... Turma noastră se risipește!” ❖

Sursa – doxologia.ro

ZIUA

Duminică 31 august

ORA

08⁰⁰-12⁰⁰

SLUJBE/activități

Utrenia, Sfânta Liturghie - Duminica a XII-a după Rusalii (Tânărul bogat)

Miercuri 3 septembrie

07³⁰-09³⁰
17⁰⁰-19⁰⁰

Sfânta Liturghie
Sfântul Maslu

Vineri 5 septembrie

07³⁰-09³⁰
17⁰⁰-19⁰⁰

Sfânta Liturghie
Vecernie cu Litie, Acatist

Sâmbătă 6 septembrie

07³⁰-09³⁰
17⁰⁰-18⁰⁰

Sfânta Liturghie cu Pomenirea morților
Vecernie

Duminică 7 septembrie

08⁰⁰-12⁰⁰

Utrenia, Sfânta Liturghie - Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci